

"חיים" שנה לנשיאות

בהמשך להמדובר לאחרונה אודות הענין ד"והחי יתן אל לבו" - מובן, שכל תאריך שאירע בו ענין מיוחד בחיי האדם, כשחוזר ונשנה מידי שנה בשנה, צריך להביא לידי הוספה בענין החיים, כמדובר לעיל בנוגע ליום הולדת, ועד"ז מובן גם בנוגע ליום נישואין, וכיו"ב.

ואם הדברים אמורים בנוגע לחייו הפרטיים של כאו"א מישראל - בנוגע לנשיאי ישראל ("הנשיא הוא הכל") על אחת כמה וכמה שמאורעות מיוחדים בחייהם מביאים הוספה בענין החיים ("והחי יתן אל לבו"), הן בנוגע להנשיאים עצמם (שיתוסף אצלם שלימות נעלית יותר לגבי השלימות שלפנ"ז), והן בנוגע לפעולת השפעתו בכל ישראל, צאן מרעיתם.

ועד"ז בנדו"ד - ב' ניסן - יום ההסתלקות-הלולא דכ"ק אדמו"ר מוהרש"ב, ויום התחלת הנשיאות דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר, יום זה (ב' ניסן) הוא יום מיוחד בחיי הנשיא, ויום מיוחד בענין הנשיאות - התחלת הנשיאות של נשיא דורנו, הכוללת את כל המשך הנשיאות עד ביאת גואל צדק.

ועד"ז מובן, שכבוא יום ב' ניסן בכל שנה ושנה, ניתוסף עליו גדול יותר בענין הנשיאות. ובבוא יום התחלת הנשיאות (ב' ניסן) מידי שנה בשנה, ניתוסף עוד יותר בענין ה"לב", היינו, הוספה בענין החיים - "והחי יתן

אל לבו", ועד שנמשך מבחינת "מחי" חיים יתן לך חיים", עד לחיים גשמיים כפשוטם.

...האמור לעיל (הוספה בענין החיים), מודגש ביותר בב' ניסן דשנה זו - ס"ח שנה - (פר"ת - תשמ"ח) לנשיאות כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ס"ח בגמטריא "חיים".

...עפ"ז מובן גם בנדו"ד - "חיים" שנה לנשיאותו של נשיא דורנו:

נוסף על האמור לעיל ע"ד ההוספה בענין החיים (מידי שנה בשנה, ועאכו"כ בשנה זו שסימנה "חיים") לכל אנשי הדור ע"י נשיא הדור - הרי, גם אנשי הדור פועלים הוספה בענין החיים אצל נשיא הדור, כאמור לעיל בענין ההכרזה "יחי המלך".

ובאותיות פשוטות:

לאחרי שישנה השלימות ד"חיים" שנה לנשיאותו (פעולתו ועבודתו) דנשיא דורנו - צ"ל הוספה עיקרית בענין החיים (גם) ע"י פעולת העם שמכריזים "יחי המלך", שתוכנה של הכרזה זו - שכבר הגיע הזמן להקיצו ורננו שוכני עפר - כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ועד להקיצו ורננו דוד מלכא משיחא! וזהו גם מה שמרעישים בעקבתא דמשיחא ע"ד הצורך להכריז "עד מתי", שעי"ז מקרבים ומזורים את

הגאולה - די"ל, שנוסף על הדגשת הצפי, הבקשה והדרישה על הגאולה [שיבוא משיח צדקנו בפועל ממש, באופן דמראה באצבעו ואומר זה, הנה המלך המשיח, בשר ודם, כפס"ד הרמב"ם "עמוד מלך מבית דוד וכו' ויקבץ נדחי ישראל"]. יש בהכרזה זו גם התוכן דענין ההכרזה - "יחי המלך", שעי"ז פועלים ביאת דוד מלכא משיחא.

...והמעשה הוא העיקר:

יש לסיים ולהשלים את "מעשינו ועבודתנו" - כולל גם הבקשה והדרישה "עד מתי", וההכרזה "יחי המלך" דוד מלכא משיחא - בזריזות הכי גדולה, הקשורה עם שמחה וחיית,

- אשר, ענינים אלו (שמחה וחיית) מודגשים ביותר בשנה זו: שנת תשס"ח (תשמ"ח ותשמ"ח), ו"חיים" שנה לנשיאותו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו -

שעי"ז פועלים כביכול ה"אחישנה" דהזריזות אצל הקב"ה - "אלקיים כהן הוא", ו"כהנים ורזין הם" - לגאול את בני" בזריזות הכי גדולה, תיכף ומיד ממש "לא עיכבן המקום כהרף עין".

(משיחת ב' ניסן תשמ"ח)

בית חיינו

שיחות, אגרות ויומנים
בענינא דיומא

יו"ל לחיזוק ההתקשרות
לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו
צוקללה"ה נבג"מ זי"ע

ועש"ק פ' בשלח, ה'תשע"ח
מאה וחמש-עשרה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר
יוצא לאור עלידי

והתלמידים השלוחים
שיבות תומכיתמימים ליובאוויטש באה"ק

להצטרפות לרשימת תפוצה:
BeitChayeinu@gmail.com
להקדשות: +972-3-3724390 (שלוחה 1)

770 מלא באורחים שהגיעו לקראת יום הבהיר יו"ד שבת ארבעים ואחת שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א

יומן מימי ט' - י"ג שבת ה'תשס"א - כקביעות שנה זו

יום חמישי, ט' שבט, ערב יו"ד שבת

היום יצא לאור "קונטרס יו"ד שבת" - מאמר ד"ה באתי לגני תשל"א.

הבוקר כבר היה 770 מלא באורחים, שלוחים ותלמידי ישיבות ליובאוויטש מרחבי העולם, שהגיעו לקראת יום הבהיר יו"ד שבת, ארבעים ואחת שנה לנשיאות כ"ק אד"ש.

בשעה 2:00 נסע כ"ק אד"ש לאוהל, וחזר בשעה 6:15. לאחר מספר דקות נכנס ל'זאל' לתפילות מנחה וערבית.

היום הוחלף חלקו העליון של "עמוד" הש"ץ שב'זאל' הגדול בלוח שיש מעוטר במגורה וכו' (שנתרם ע"י משפחות ליי-רסקין).

ליל יו"ד שבת:

את תפילת המנחה התפלל כ"ק אד"ש על בימתו הקבועה. עם סיום התפילה ניגש לעמוד הש"ץ, הביט על ארון הקודש והחל בתפילת ערבית. בסיום התפילה למד את המשניות.

כשיצא כ"ק אד"ש מה'זאל' בסיום התפילה, חייד לעבר הר"ר משה העכט ש', שעמד ליד ארון הקודש.

אחרי התפילה נכנס כ"ק אד"ש לחדרו למשך זמן קצר, ולאחר מכן יצא וחילק לכאו"א מאמר - "ברוך שעשה ניסים - תרס"ד" - בצירוף שני שטרות של דולר לצדקה.

החלוקה התקיימה ליד המעלית - במקום בו מתקיימת חלוקת הדולרים בכל יום ראשון (בעבר התקיימו חלוקות מעין אלו ב'זאל' למטה). החלוקה החלה בשעה 6:55 והסתיימה ב-10:20.

כ"ק אד"ש חייד לכמה וכמה מהעוברים, ולכמה אחרים אמר: "ברכה והצלחה".

אי-אפשר היה שלא למצוא בחלוקת המאמר גם את הקשר האקטואלי לאור הניסים והנפלאות של 'שנת ניסים' ו'שנת אראנו נפלאות' בעולם כולו ובמיוחד בארץ ישראל. המילים האחרונות של המאמר הן - "וזהו שעשה ניסים לאבותינו והבקשה הוא שיהי' גם בזמן הזה כו".

שעות רצופות עמד כ"ק אד"ש על רגליו הק' ונתן לכאו"א את המאמר ובו שטרות הצדקה. למרות הקור העז ששרר בחוץ באותן שעות, זרם הקהל ללא הרף, מכל רחבי העיר, ואיש לא נרתע מלהביא גם עוללים רכים.

בסיום החלוקה לקח כ"ק אד"ש לעצמו ארבעה מאמרים (ללא נרתיקי הפלסטיק בהם הוכנסו המאמרים שחולקו בשעות הראשונות של החלוקה).

לפני כניסתו לגעה"ת הבחין בדף נייר המונח על הרצפה, א' מיהר להרימו ולהראותו לכ"ק אד"ש. כ"ק אד"ש הצביע על הדף, ושאל אם לא כתוב דבר מצדו השני (לפי השמועה היה זה דף ההחלטות להוספה בתומ"צ). הנ"ל ענה בשלילה, וכ"ק אד"ש נכנס לחדרו הק'.

מאוחר יותר התקיימה התוועדות חסידית, בראשות זקני החסידים: הרה"ח ר' מענדל פוטערפאס ש', הרה"ח ר' אברהם מאייר ש', הרה"ח ר' אליעזר ננס ש' ועוד. בסיום ההתוועדות, לפנות בוקר, יצא כל הקהל בריקוד חסידי מתוך שמחה וטוב

לכב.

יום שישי, יום הבהיר יו"ד שבת - ארבעים ואחת שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א

בתפילת שחרית עבר כ"ק אד"ש לפני התיבה.

כשהגיע בשעת אמירת התהילים לפסוק "פדה בשלום" וגו', הגביה את קולו. לאחר אמירת התהילים למד את כל המשניות.

[אחרי תפילות ערבית, שחרית ומנחה דיו"ד שבת, חזרו כמה מהתמימים שי' פרקים ממאמר "באתי לגני" (לפי המנהג)].

לפני שנסע כ"ק אד"ש למקוה, נכנס חתן לקבל את הסידור. כ"ק אד"ש נתן לו את הסידור, ובירכו.

בשעה 1:10 נסע כ"ק אד"ש לאהל, וחזר בשעה 4:15. לאחר הדלקת הנרות נכנס ל'זאל' הגדול לתפילת מנחה. (יצוין שזו הפעם הראשונה בשנה זו שכ"ק אד"ש נוסע לאהל בעש"ק).

כ"ק אד"ש עבר לפני התיבה, ובסיום התפילה התחיל את לימוד המשניות מהמשנה "נפל" (בניגוד לפעמים הקודמות שבהן התחיל מההתחלה).

ליל שבת קודש

הש"ץ בתפילה היה החזן הר"ר משה טלישבסקי ש'. כ"ק אד"ש אמר את הקדיש שלאחרי "מזמור שיר ליום השבת" (כנהוג ביאָרצייט שחל בעש"ק). בתפילת ערבית, בקטעים שהחזן שר, עודד כ"ק אד"ש את השירה. ב"לכה דודי" עודד את השירה בחזקה, וגם אחרי "בואי בשלום" עודד בחזקה במיוחד במשך זמן מה.

בליל ש"ק התקיימה התוועדות חסידית בראשות מנהל הישיבה הרב דוד ש' רסקין.

שבת קודש פרשת בשלח, "שבת שירה", י"א שבת

כשנכנס כ"ק אד"ש ל'זאל' לתפילת שחרית, בתוך סידורו הי' המאמר שחולק בליל יו"ד שבת - כשהוא בתוך נרתיק פלסטיק (מאלו ששימשו לעטיפת המאמר בחלוקה).

לפני קריאת "שירת הים" עבר כ"ק אד"ש לימין הסטענדר, והביט בחומש ובבעל-קורא. עם סיום קריאת השירה חזר כ"ק אד"ש לעמידה רגילה, כשפניו למזרח, ונשאר עומד עד לסיום הקריאה.

גם לתפילת מוסף עבר לפני התיבה החזן הר"ר משה טלישבסקי ש'. בשעת שירת "הוא אלקינו" עודד כ"ק אד"ש בחזקה וסימן לחזור על הניגון שוב ושוב. גם בכל הקטעים שהחזן שר בהם עודד כ"ק אד"ש את השירה בחזקה, ובפרט ב"שים שלום" (בניגון "בך ה' חסיתי").

כשנכנס כ"ק אד"ש להתוועדות ניגן הקהל ניגון שמת. אחרי הקידוש ניגנו, כרגיל, "מצאתי דוד עבדי וגו'". כ"ק אד"ש נתן חתיכת עוגה לילד הקטן מילדי שאָרף ש', ועודד בחזקה בקטע "מצאתי דוד עבדי".

אחרי השיחה הרביעית החלה חלוקת המשקה. חולקו 20 בקבוקים. לא' שביקש ברכה ענה כ"ק אד"ש בשו"ט. לאחר מכן החל לנגן ניגון ההקפות לאביו ז"ל, ציוה לחזן הר"ר משה טלישבסקי ש' לנגן "יה"ר וכו' שיבנה", ולבסוף החל לנגן "ניעט ניעט", לאחר מכן הזכיר ע"ד אמירת ברכה אחרונה.

ההתוועדות הסתיימה בשעה 3:30.

לאחר ההתוועדות התקיימה (כרגיל) תפילת מנחה. ב"שים

מעצמו וראו

ש"פ בשלח ה'תשס"א

מלחמת עמלק

קליפת עמלק הוא ענין הקרירות כמי"ש "אשר קרך בדרך", ועמלק בגימטריא ספק - הוא מקרר ומטיל ספקות במה שנפעל ע"י קרייס ובענין הנסים בכלל - אולי הפעולה של קרייס היתה דבר חד פעמי, אבל הסדר הרגיל שהקביה הכניס לעולם הוא, שיהודי יהי בכל זאת משועבד לחוקי הטבע, ובפרט בזמן הגלות וכמרומו גם בלשון "קרך" - מלשון מקרה: עמלק רוצה לפעול שיהודי לא יראה עניני השגחה פרטית. ובכדי לגלות את "הי ימלוך לעולם ועד", גם אצל יהודי בעבודתו, וגם בכל העולם כולו, נדרש שיימחה שמו של עמלק כולו, לבטל את כל הענינים של קרירות, אי אכפתיות וספיקות - שהם היפך הענין ד"השם שלם והכסא שלם".

מלאות שלשים שנה שזכיתי לעמוד בראש תנועת חב"ד

...צוות פקידי ועובדי 'אל-על' נמל התעופה 'קנדי' ה' עליהם יחיו,

בנועם ובתודה לבבית מאשר אני קבלת מכתבם - ברכה ואיחולים בקשר עם מלאות שלשים שנה שזכיתי לעמוד בראש תנועת חב"ד.

וברכה אשיב לכאו"א מהם וכולם יחד בסגנון חכמינו זכרונם לברכה: כל המברך מתברך בברכתו של הקב"ה שתוספתו מרובה על העיקר. יתברכו הם וכל אשר להם מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה בכל המצטרך להם בגשמיות וברוחניות גם יחד.

בהזדמנות זו אביע רגשי תודה והכרה לכאו"א מהם בעד האהדה והסיוע לאנשי חב"ד במסגרת פעילותם בין נוסעי "אל על" לקרבם ליהדות, התורה ומצות' אשר בודאי שימשיכו לשתף פעולה בזה ועוד יוסיפו בזה כהנה וכהנה.

ממכתב, כ"ף שבט ה'תש"מ

מר ראובן שי' ריבלין קצין ביטחון ממונה 'אל-על' בארה"ב נמל התעופה קנדי...

תודה לבבית למר ולכל עובדי הבטחון ב"אל-על" בעד מיטב איחוליהם בקשר עם מלאות שלשים שנה לנשיאות חב"ד.

...יברכהו ה' ואת כל אחד ואחד מעובדי הבטחון מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות גם יחד, ובפרט בהצלחה מופלגה במילוי תפקידם הכי אחראי - "לחיים ולשמחה ולשלום".

בכבוד ובברכה להצלחה.

ממכתב, ג' שבט ה'תש"מ

ועפ"ז יומתק שההכרזה על זה היא "בארבעים שנה בעשתי עשר חודש" - לרמוז על גילוי בחי' "אחד עשר" בגאולה העתידה.

ויש להוסיף ולהמתיק עוד יותר - שהעבודה דדור התשיעי (לאחרי הסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר) מתחילה (בעיקר) מהיום שלמחרת יום ההסתלקות (כי יום ההסתלקות עצמו שייך עדיין לתקופת חיותו בעלמא דין) - י"א שבט, יום אחד עשר לחודש אחד עשר. ודוגמתו בנוגע לשנים (ארבעים שנה) - שמתחיל (בעיקר) לאחרי סיום שנת ההסתלקות - בשנת תשי"א.

ולעיר שמצינו דוגמתו גם בהכניסה לארץ בפעם הראשונה - לאחרי הכרות משה בר"ח שבט דשנת הארבעים "פנו וסעו לכם גו' בואו ורשו את הארץ" (שאיילו זכו היתה גאולה נצחית) - "והעם עלו מן הירדן בעשור לחודש הראשון" (יהרשע א, יא), ועפ"ז, היום הראשון שבו מתחילה עיקר התקופה דהכניסה לארץ (שהרי היום שעלו מן הירדן שייך גם לתקופה שלפניו) הוא יום י"א לחודש הראשון*.

בזאל למטה נעשו סידורים לקראת תפילת ערבית בה יעבור כ"ק אדמו"ר שליט"א לפני התיבה

יומן מהימים הסמוכים ליום הבהיר יו"ד שבט, תשל"ח

יום שלישי, ט' שבט

היום באו עוד שלוחים ל' שבט, ביניהם קבוצה קטנה מאנגלי' ועוד שליח א' הת' שלום דוכמן מהשלוחים לירושלים עיה"ק, ועוד אורחים מאה"ק.

כשהגיע מביתו בשעה 10:00 לערך (כמידי יום) עמדו האורחים שהגיעו היום מאה"ק כדי לראותו. בין האורחים עמד הרב זושא ווילימובסקי ("הפרטיון") ואד"ש חייך לעברו וסימן לו בידו שישיר. ר' זושא התחיל לשיר והצטרפו אליו האורחים ואד"ש סימן בידו להגברת השירה. נוהגים עכשיו שכל האורחים מברכים ברכת שהחיינו כשרואים פני קדשו של כ"ק אד"ש. האורחים יצאו בריקוד במעגל.

בתפילת מנחה ה' קהל גדול של אורחים. בזאל למטה

נעשו סידורים לקראת תפילת ערבית בה יעבור כ"ק אדמו"ר שליט"א לפני התיבה. הוסרו כל הפירמידות כדי שלא יחסמו את האוויר. בשעה 6:45 לערך ירד כ"ק אד"ש להתפלל מעריב לפני התיבה לכבוד יום ההילולא של כ"ק אדמו"ר נ"ע.

אחרי התפילה חייך אד"ש לעבר הרב זלמן יפה (מאנגלי'). הכריזו אודות הדינר של "מכון חנה" שיתקיים באולם "יאנג ישראל", וכן הודיעו על זמן תפילת שחרית. אד"ש התעכב עד שסיימו להכריז וחיוך קל נסוך על פניו (מההכרזה). כשעלה מהתפילה נתן "שלום עליכם" לרב ישראל דוכמן עבר האורה שהגיע (בנו הת' שלום) וברכת "מזל טוב" לרגל אירוסי בנו (הת' יוסי). בגן עדן התחתון עמד הרב

* להעיר משייכותו לחודש שבט - להדעות שמנין החדשים מכון למנין השבטים כסדרם בקרבנות הנשיאים (ראה לקו"ש חכ"ו ע' 316, וש"ס).

משיחת ש"פ וארא תש"ג

פיו"א

ביום עשתי עשר

>>> המשך מעמוד קודם / יומן תשל"ח

יעקב יהודה העכט ואד"ש נתן לו בקבוק יין ומאה שטרות של דולר כהשתתפות בדינר. אח"כ הלך לביתו.

אחרי מעריב הי' חזרת דא"ח (מהמאמר "באתי לגני" תש"י) ע"י א' מהתמימים השלוחים לירושלים עיה"ק.

הלילה התקיימה בזאל הקטן התועדות חסידים לרגל י' שבט, בהשתתפות שלוחי אד"ש בירושלים העתיקה השוהים כעת כאן (כנ"ל). בין הדוברים גם הרב לייבל ראסקין, שליח אד"ש במרוקו.

יום רביעי, י' שבט - "כח" שנה לנשיאות

הגיע מביתו בשעה 9:15, נכנס לשחרית 9:30. "איזהו מקומן" אמר ליד העמוד וסידר את רצועות התפילין על כף היד. לפני חזרת הש"ץ מסר המזכיר הרב גרונר פתק בו נרשם שלא אומרים תחנון כיון שיש חתן. אד"ש עיין בפתק והניחו בסוף הסידור. אחרי חזרת הש"ץ הפנה ראשו והביט על החתן ואח"כ אמר את החצי-קדיש.

תפילת מנחה בשעה הרגילה (3:15). כשנכנס חייד לעבר הד"ר ווייס. לפני חזרת הש"ץ חיפש את החתן ואח"כ לא אמר תחנון.

אחרי מנחה התחיל ר' זושא לנגן ואד"ש סימן בידו להגברת השירה.

אחר הצהריים נודע שמחר תתקיים יחידות עבור האורחים כמו שהי' אחרי החגים, היינו, שהאורחים יעברו בפתח החדר וימסרו לאד"ש את הפתק. כן פורסם מטעם המזכירות שמבקשים שבהתועדות שתהי' הערב לא יגשו שלוחים לאד"ש כדי למסור מתנות, אלא ימסרו הכל דרך המזכירות.

רבים נסעו היום לאהל הק', שם היה ניתן לראות את החדר המיוחד שבונים עבור אד"ש כשהוא בא בכל

בטויים נפלאים מכ"ק אדמו"ר אודות הקשר שבין יום הבהיר יו"ד שבט, ליום הבהיר י"א ניסן

יום

העשירי בחודש האחד עשר קאי על סיום וגמר העבודה של בירור ה"שירים" האחרונים של הגלות, "לצחצח את הכפתורים". ובסגנון האמור: גמר ושלמות העבודה במשך הדורות להמשיך "אחד עשר" ב"עשר", אבל באופן שעדיין ישנם ב' ענינים נפרדים (מצד גרדי התחטונים); עשירי מצד הימים ואחד עשר מצד החדשים - כי הדרגא דאחד עשר ("וידבר אלקים גו"י" שלמעלה מעולם) עדיין לא חדרה לגמרי בעולם (עשר), במילא יש אמנם החידוש (חודש) דאחד עשר, אבל העבודה הגלו' (מצד הימים, ענין האור והגילוי) מתבטאת רק בדרגא של עשר [כמבואר במ"א שתוכן העבודה דכ"ק מו"ח אדמו"ר בחיים חיותו בעלמא דין התבטאה בגילוי דעשירי].

היום למחרתו - יום אחד עשר לחודש אחד עשר - מציין שנוסף ולאחרי העבודה דיום עשירי בחודש אחד עשר, משיגים ומתעלים (ע"פ הכלל ד"מעלין בקודש") גם להגילוי (יום) דאחד עשר, ובאופן כזה שזה מעלה גם את הגילוי דיום העשירי להדרגא ד"אחד עשר יום". אזי ישנו אחד עשר, הן מצד החדש (חודש אחד עשר) והן מצד היום והגילוי (יום אחד עשר)⁵⁰, אחד עשר הן כפי שזה נמשך למקבל (לכנה, חודש) והן כפי שזה מצד המשפיע (חמה, יום). אבל כ"ז הוא בדרגא דאחד עשר ששייך ובערך לעשר.

(תשיחת ש"פ יתרו, כ"ף שבט, וליל יום ב' כ"ב שבט, ה'תשנ"ב)

50 ולהעיר מהשייכות חודש האחד עשר ל"ביום עשתי עשר יום (לחודש הראשון) נשיא לבני אשר" (נשא ז, עב) [להדעות שהשייכות דהנשיאים לחודש השנה היא כסדרם בחנוכת המשכן (קה"י ערך אות יו"ד ערך י"ב חדשים וי"ב שבטים. ובאות ש' ערך שבט. בני יששכר מאמרי חודש שבט מאמר א' בסופו)]. ויש לומר, שיום אחד עשר בחודש הראשון (ניסן) קשור עם התחלת הגילוי - "הלילה" - של בחי' אחד עשר (וראה שיחת שבת הגדול ערב י"א ניסן תשמ"ו (התועדות ח"ג ע' 6 ואילך)), כידוע שבחודש ניסן היתה לידת עם ישראל (ראה יחזקאל טז. וראה תו"א ר"פ וארא. תו"ח שם צו, ב ואילך. סהמ"צ להצ"צ עז, סע"ב ואילך. ועוד); ויום אחד עשר בחודש אחד עשר קשור עם שלימות הגילוי של אחד עשר, באופן של נשיאות בגלוי.

אמנם, ישנם דעות שסדר השבטים ביחס

לחדשי השנה הוא (לא כסדר תולדותם, כי אם) כסדר הדגלים והמסעות, שע"פ סדר זה הקריבו לחנוכת המשכן (בחודש ניסן). ועפ"ז חודש שבט הוא כנגד הנשיא דיום י"א ניסן - "ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר".

ויש לומר, שגם לדעה זו מודגש הקשר עם האמור לעיל אודות כללות העבודה דחודש שבט - הפצת התורה והיהדות עד להפצת המעיינות חוצה:

ענינו של אשר הוא - "מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך", "וטובל בשמן רגלו", כפירוש רש"י: "מושך שמן כמעין".

והנה, ענין ה"שמן" בתורה - קאי על פנימיות התורה, בחי' ה"מעיינות" שבתורה, ונמצא, שענינו של אשר הוא - "מושך שמן כמעין", כלומר, הפצת המעיינות דפנימיות התורה חוצה, עד לחוצה שאין חוצה הימנו, "שתהא ארצו מושכת שמן כמעין".

...וההוראה מזה - שגם כאשר פוגשים יהודי שבגלוי ובחיצוניות נמצא הוא בתכלית הירידה, "בקרוב הארץ", הרי, לא זו בלבד שיכולים לקרבו לעניני יהדות, תורה ומצוותי, עד למעיינות דפנימיות התורה, אלא עוד זאת, שיכולים לפעול שענינים אלו יהיו אצלו באופן של ראי'.

ועי"ז פועלים את הענין דיצי"מ⁶⁶ בעבודה הפרטית, ומגאולה הפרטית - לגאולה הכללית, גאולה העתידה, שהובטחה אף היא, כאמור, בפרשת השבוע.

(תשיחת ש"פ וארא, ר"ח שבט תשמ"ו)

66 להעיר מהקשר דיצי"מ לשבט אשר (ששייך גם הוא לחודש שבט) - ע"פ המבואר בלקוטי לוי"צ שם ש"ע"י בחי' אשר הי' גאולת מצרים, כי הרי שרח בת אשר היא שבשרה ליעקב שיוסף חי הוא. . והיא היא שהראתה למשה היכן יוסף קבור, שאז לקח משה את עצמות יוסף עמו, והי' יצי"מ, ובלי זאת לא יכלו לצאת ממצרים (שהרי השבע השבע יוסף על זה), הרי שיציאת וגאולת מצרים הי' ע"י בחי' אשר דוקא".

ויש לומר, שכן הוא בנוגע לגאולה העתידה ("כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות") - שע"י העבודה ד"פוצו מעיינותיך חוצה", הפצת בחי' ה"שמן" שבתורה, ענינו של "אשר" - קא אתי מר דא מלכא משיחא (ראה אנה"ק דהבעש"ט נדפסה בכש"ט בתחלתו. ובכ"מ).

הנה זה תובעים מכאו"א מאתנו דור השביעי, דכל השביעיין חביבין, דעם היות שזה שאנחנו בדור השביעי הוא לא עפ"י בחירתנו ולא ע"י עבודתנו, ובכמה ענינים אפשר שלא כפי רצוננו, מ"מ הנה כל השביעיין חביבין, שנמצאים אנחנו בעיקבתא דמשיחא, בסיומא דעקבתא, והעבודה - לגמור המשכת השכינה, ולא רק שכינה כ"א עיקר שכינה, ובתחתונים דוקא.

...וכיון אז מ'אזי שוין די אלע ענינים דורכגעגאנגען, הנה עכשו אין הדבר תלוי אלא בנו - דור השביעי. ונזכה זעהן זיך מיט'ן רבי'ן דא' למשה אין א' גוף ולמשה מעשרה טפחים, והוא יגאלנו.

זאמר ד"ה באתי לגני תשי"א

בשורות טובות.

נכנס לתפילת ערבית. אחרי התפילה פינו כולם את הקומה העליונה וכל האורחים נכנסו לעזרת נשים. אד"ש התיישב בפתח חדרו וכולם נכנסו ליחידות, כשהם עוברים ומוסרים את הפתק. לפעמים קרא אד"ש את הפתק ודיבר עם כמה. לרובם הניח את הפתק בארגז שהונח ליד השולחן. לכל אחד נתן אד"ש שטר של דולר ואמר שזה מצוה געלט. אחד מהעוברים אמר שלבנו יש היום יום הולדת ואד"ש בירכו שיהי' חסיד ירא-שמים ולמדן. כן דיבר עם הת' שלום דוכמן והת' אברהם ברוך פבזנר. כן דיבר עם מר דוד רוזן (חבר מועצת העיר פאלו, ברזיל). לכמה מהעוברים, ביניהם הרב זושא ווילימובסקי והרב ש. גורביץ', אמר: "מען זאָל זיך זעהן נאָך אַמאָל".

החתן הת' שלום דוכמן עבר ביחידות לקראת חתונתו, ואד"ש אמר לו שהוא רוצה לדבר עמו עוה"פ ושהוא יודיע לו מתי אי"ה.

בסוף היחידות דיבר בג"ע התחתון במשך כחצי שעה עם הרב יעקב כץ משיקגו. הוא הי' כאן בתשרי ורצה להיכנס ליחידות, אך בגלל שלא היתה יחידות כתב לאד"ש שיש לו שני דברים שרוצה להראות לאד"ש. כעת אמר לו אד"ש: ר' יעקב איר האָט מיר געזאָגט אַז איר האָט צוויי ענינים איבער צוגעבן [-אמרתם לי שיש לכם שני ענינים לתת לי]. הלה הוציא תמונה והראה אותה לאד"ש באומרו שאד"ש הכיר היטב את האישה הנראה בה. כששאל אד"ש מי זה ענה הלה שזה הרוגצ'ובי. אד"ש עמד ממקומו ואמר: איך האָב עם געקענט. איך פלעג ביי עם אַריינגיין און אַרויסגיין [-הכרתי אותו. הייתי נכנס ויוצא אצלו]. והוסיף שכנראה שבשנים האחרונות נשתנו פניו. אח"כ הוציא הלה "טייפ" והשמיע ניגון שאחד שר, ואמר אד"ש: דאָס איז דאָך ר' מיכאל דוואַרקין, והוסיף: מען זאָל דאָס מפרסם זיין בפרסום הכי גדול. אד"ש שאלו אם יכול ליתן לו תמונת הרוגצ'ובי ונתן אותה ואת הטייפ הנ"ל. גם הלילה לא הלך אד"ש לביתו אלא נשאר ללון בחדרו (בחוץ ירד שלג גדול).

ט"ו וער"ח וגם ימים אחרים שבתוך השנה, זהו כעין בנין קטן שבתוכו יכול אד"ש לעמוד וכו', ויש שם ג"כ חשמל וכו'.

תפילת ערבית בזאל הקטן בשעה 8:35. אד"ש נכנס להתועדות בשעה 9:00.

בהתועדות חייך אד"ש לעבר הרבה אנשים, ביניהם לד"ר ווייס ולד"ר רזניק שישבו מולו. כן חייך לעבר הרב זלמן יפה, שאל איפה בנו והורה לו לומר "לחיים".

במהלך ההתועדות ערך סיום על מסכת נזיר, ואמר מאמר דא"ח ד"ה "באתי לגני", בו ביאר (בעיקר) את אות ח' מהמשך.

כן הי' הצעת אד"ש על קבוצה נוספת של שלוחים לצפת עיה"ק ולירושלים העתיקה.

בין השיחות ניגשו אל אד"ש: הרב יאלעס מפילדלפי ניגש ומסר פתק. אד"ש קרא בפתק וחייך לעברו. את הפתק הניח בסוף הסידור. המזכיר הרב גרונר ניגש ומסר פתק, אד"ש קרא בו והכניסו בסוף הסידור. הרב שמחה עלבערג ניגש כמה פעמים ואד"ש דיבר איתו במשך כמה דקות.

אד"ש פתח את הסידור וציווה לנגן: לכתחילה אריבער, "עוצו עצה", "הושיעה את עמך", "פרוות תשב". בשני האחרונים גם אד"ש שר.

אחרי ברכה אחרונה, כשלא כל הקהל הספיקו למסור את המעטפות עבור המגבית והרב גרונר כבר הכניס את המעטפות שהתקבלו לתוך השקית, חייך אד"ש לעבר הר"כ ואמר לו שיתחיל לנגן "והירקותי לכם ברכה".

לפני שיצא מההתועדות דיבר עם הרב פלקסר (ראש ישיבת גור באה"ק). הוא אמר לאד"ש שיש למחות נגד לימוד השפה הערבית באה"ק ואד"ש אמר לו שענין זה צריכים לדבר באה"ק. טרם צאתו התחיל לנגן "כי בשמחה תצאו". בדרכו למעלה מסר לו אחד את המעטפה שלו עבור המגבית. ההתועדות נמשכה עד 12:20.

הלילה לא הלך אד"ש לביתו אלא נשאר ללון בחדרו.

יום חמישי, י"א שבט

אחרי תפילת מנחה בירך נוסע בנסיעה טובה ובשמיעת

הוספה בענין החיים

לפנינו עלי הגהה לשיחת ב' ניסן תשמ"ח, בקשר עם מלאות שישים ושמונה שנים לנשיאות כ"ק אדמו"ר. (השיחה מובאת לעיל בראש הגיליון).

נוסף על האמור לעיל ע"ד ההוספה בענין החיים (מדי שנה בשנה, ועאכו"כ כשנה זו שסימנה "חיים") לכל אנשי הדור ע"י נשיא הדור - הרב, גם אנשי הדור טרעלים הוספה בענין החיים אצל נשיא הדור, כאמור לעיל בענין הכרחה ייחי המלך. ובאותיות פשוטות:

לאחרי שישנה השלימות ד"חיים" שנה לנשיאותו (פעולתו ועבודתו) דנשיא דורנו - צ"ל הוספה עיקרית בענין החיים (גם) ע"י פעולת העם שמכרזים ייחי המלך, שתוכנה של הכרחה זו - שכבר הגיע הזמן לנשיאותו של דוד מלכא משיחא! חנה גם הרב שארית

נהנין לזו ורגעל אופני עפרתת דזה חתאג נשיא דורנו ורגעל אופני

יב. והמעשה הוא העיקר⁹¹;
יש לסיים את מעשיו ועבודתו⁹² - כולל גם הכקשה והדרישה "עו מתי". וההכרחה ייחי המלך ודוד מלכא משיחא - בנרצות הכי גדולה, הקשורה עם שמחה וחיות, אשר, ענינים אלו (שמחה וחיות) מדרגשים ביותר כשנה זו: שנת תשמה (תשמה והשמחה), ויחיים שנה לנשיאותו של כ"ק מרי"ח ארמיר נשיא דורנו -
שע"י טרעלים ייחי הוריות אצל הקב"ה⁹³ - אליקים כהן הוא⁹⁴, ריכונים וריזן הם⁹⁵ - לנאול את בני בנרצות הכי גדולה, חיקי ומיד ממש, לא עיכבן המקום כהרף עין⁹⁶.
זאת ועוד:
כ"ק מרי"ח ארמיר נשיא דורנו מסק⁹⁷ - כשע"י - שכבר נסתיימה העבודה, ולא נותר אלא לצאת את הכפתורים. ומכיון שכבר עברו עשרות שנים (יותר מלי"ח שנה) שבהם מצחצחים את הכפתורים - הרב בדאי שבמיט אלו נסתיימה גם העבודה רצחנות הכפתורים.
להעיר, שאי אפשר לצחצח את הכפתורים יתר על המדה⁹⁸ - כפי שרואים במחשש שצחצוח יתר משפשי את הכפתור ומקלקל יסיד;
11 11 11

אבאיע
כ"ק מרי"ח ארמיר
3
אין

מעצמו וראו

ש"פ בשלח ה'תשס"א

מנהג שנשתכח

בכל זה ניתוסף יותר עי"ז שיהודים מוסיפים בלימוד התורה וקיום המצוות, ש"אם בחוקתי תלכו ואת מצוותי תשמורו" הקביה מבטיח ש"ונתתי גשמיכם בעתם גו' ונתתי שלום בארץ גו', ואולך אתכם קוממיות".

כולל ובעיני דיומא שע"י זה שיהודים בכל מקום שהם, יקימו - ובתוספת הדגשה וחיווק - את המנהג [שבכמה מקומות נהי' חלישות בזה מאיזה סיבה שתהי'] לאכול בחמשה עשר בשבט מהמינים שנשתבחה בהן ארץ ישראל,

שע"י מחזקים את הקשר עם ארץ ישראל, ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה, וניתוסף עוד יותר בניסים שהקביה עושה ליהודים. - ולהעיר, שע"פ מנהג אוקלים בט"ו בשבט (גם) חרובים, שלוח שייכות מיוחדת עם ניסים - כמו שהגמרא מספרת בנוגע לרבי חנינא בן דוסא שהסתפק בקב חרובין מערב שבת לערב שבת, ובהמשך לזה מסופר שהוא הי' מלומד בניסים.

נח הדיבור של נשיא דורנו

בש"פ וארא תשנ"ב, דיבר הרבי בצורה מיוחדת אודות ענין ההתקשרות, ובין הדברים התבטא: "אט גייט אריין נשיא דורנו און וויל זעהן וואס טוט זיך מיט זיינע תלמידים און מיט זיינע חסידים, ובפרט בנוגע צו דער עבודה פון ונשלמה פרים שפתינו..." [הנה נכנס פנימה נשיא דורנו, וברצונו לראות מה נעשה עם תלמידיו ועם חסידיו, ובפרט בנוגע להעבודה ד"ונשלמה פרים שפתינו"].

בשעת מעשה, לא הבינו החסידים מהי כוונת הרבי באמרו "העבודה דונשלמה פרים שפתינו" - מהי בדיוק העבודה הזו? ומדוע ישנה הדגשה מיוחדת בנוגע אליה?

התשובה לכך באה לאחר כמה ימים. בג' שבט, לאחר תפילת מנחה, פתח הרבי בשיחה, בה דיבר על "גלות" בדיבורו של הרבי הקודם, שבתקופה האחרונה בחיים חיותו בעלמא דין היה קושי בדיבור שלו, והיתה לכך השפעה על התפשטות החסידות שלו, ואפילו הרופא שלו בא אליו בטענה: היתכן שהרבי אינו יכול למלאות את התפקיד שלשמו הוא נמצא בעוה"ז - אמירת דא"ח? (ובעת אמירת דברים אלו נשנק קולו הק' לרגע...).

הרבי סיים את השיחה בהוראה, שאנו החסידים צריכים להיות כ"אהרן אחיך יהי נביאך", היינו, שנלמד את התורה של הרבי, ובכך "נשלם" את החיסרון שבדיבורו של נשיא הדור.

אז הבינו החסידים מהו הפירוש ב"עבודה דונשלמה פרים שפתינו"...

*

לאחר השיחה, התעוררו החסידים בצורה מיוחדת להוסיף בלימוד תורתו של נשיא דורנו. הבחורים משיבת "אהלי תורה" שלחו לרבי דו"ח על ההוספה בלימוד מאמרי הרבי, אך הרבי לא ענה על הדו"ח.

חלף שבוע. בליל יו"ד שבט, כשהרבי נכנס לתפילת מעריב, היה ניתן לראות בבירור שהרבי אינו חש בטוב. בהמשך הלילה, עמד הרבי שעות ארוכות, וחילק לכל אחד ואחת קונטרס מאמרים תרפ"ב, (-הקונטרס כולל שלש מאמרים שנמצאו לראשונה בכתב יד, ובפתח הדבר לקונטרס ציינו שהוא מודפס בהמשך לשיחתו של הרבי בג' שבט, על-דבר ההוספה בלימוד תורתו של נשיא דורנו).

באותו לילה, הבחורים התוועדו 770, ומצבו הגשמי של הרבי נגע עמוק בליבם. אחד הבחורים תבע שכל אחד יקח על עצמו ללמוד מאמר שלם לזכות בריאותו של הרבי, וכשלושים בחורים קיבלו זאת על עצמם. למחרת, ביום יו"ד שבט, כתב הבחור המארגן דו"ח לרבי, ובו ציין את שמות הבחורים שלקחו על עצמם ללמוד מאמר שלם כדי שהרבי יהיה "בריא בגשמיות ממש כפשוטו". על הדו"ח ענה הרבי: "וילכו מחיל אל חיל עד אלקים בנינו".

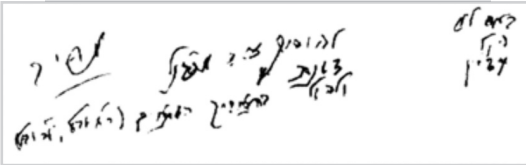
גם מצידו של הרבי באה הוספה מיוחדת בלימוד תורתו, באותו יום של אמירת השיחה המיוחדת - ג' שבט תשנ"ב:

בחוודשי הקיץ של שנת תשנ"א, לאחר הוראתו של הרבי להוסיף בלימוד עניני משיח וגאולה, הכינו חברי ה"ועד להפצת שיחות" חוברת מיוחדת המלקטת משיחותיו של הרבי העוסקות בעניני הגאולה. הם הכניסו את החוברת לרבי על מנת שהרבי יאשר את הפצתה, אך חלפו כמה חודשים והרבי לא התייחס לחוברת כלל.

בבוקרו של אותו יום, ג' שבט - הוציא הרבי את החוברת, וכתב (ראה צילום):

מהיר

באם לא הו"ל [הוצא לאור] עדיין להוסיף עוד מכהנ"ל דשנה זו ולהו"ל בתאריך המתאים (ר"ח שבט, יו"ד שבט)

כלומר: הרבי אישר את הדפסת החוברת, ובאופן מיוחד הורה גם להוסיף לחוברת שיחות נוספות בעניני משיח וגאולה, שנאמרו בשנה זו, תשנ"ב.

חסידים קישרו זאת עם הנאמר בשיחה של אותו יום, אודות ההוספה בלימוד תורתו של נשיא הדור...

פנינים מחלוקת דולרים

יום ראשון י"ב שבט ה'תשנ"א

צונעמען אלע דאלערס... [=הוא יקח לך את כל הדולרים].

• אשה א' אמרה לכ"ק אדמו"ר שליט"א שלבעלה יש בעיות עם הלב, והדבר אינו מאפשר להם לחזור לאה"ק.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: אויב ער האט צו טאן מיטן הארץ, איז וואס דארפט איר עם אנשטרייגן? וועט איר פאלגן דעם מאן, (והוסיף בחיוך): ס'איז נישט קיין קרומע זאך פאלגן דעם מאן... [אם יש לו בעיות עם הלב, מדוע צריכה את להקשות עליו? תצייתי לבעל... אין זה דבר "עקום" לציית לבעל].

שליט"א: זוהי רק אמירה, אבל אין לזה חשיבות.

• להמשיע הגה"ח ר' יואל שי' כהן (שיש לו יום הולדת (בט"ז שבט)), נתן כ"ק אדמו"ר שליט"א 2 דולרים נוספים באמרו: כפליים לתושי'.

• א' עבר בהחזיקו ילד, ונתן כ"ק אדמו"ר שליט"א לילד דולר, ואח"כ הושיט את ידו הק' לתת דולר לאביו, ולקח הילד את הדולר. כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן עוד דולר לאביו, והילד לקח עוה"פ את הדולר מידי אביו, ואמר הרבי בחיוך: ער וועט ביי אייך

• אשה א' הציגה את אמה בפני כ"ק אדמו"ר שליט"א, וכ"ק אד"ש בירך את האם, ואח"כ פנה לעבר האשה שהציגה, ואמר: את כתבת לי שהיא נוסעת לארץ-ישראל... הנ"ל: בסופו של דבר... כ"ק אדמו"ר שליט"א (תרגום מאנגלית): אל תפחד מהמצב שם. הנ"ל: אני מפחדת מעט. כ"ק אדמו"ר שליט"א: גם המעט הוא הרבה מדי.

הנ"ל: מסכת הגז קשה מדי. כ"ק אדמו"ר שליט"א: אזי יש לך האפשרות לא לקחת זאת... לא להשתמש בזה. הנ"ל: אבל אומרים ש... כ"ק אדמו"ר

הורידה למטה בארץ

ויש לומר, דכמו שהמשכת השכינה למטה שע"י עשיית המשכן היתה ע"י כל ישראל [כמ"ש דבר אל בני ישראל גו' ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, שהציווי לעשות מקדש ולהמשיך עיקר שכינה למטה הוא לכל ישראל], ומ"ש במדרש שמושה המשיך השכינה למטה הוא, כי עיקר עשיית המשכן וההמשכה שע"י היתה ע"י משה, וגם על ידו נמשך הנתנית כח לישראל שע"י ועשו לי מקדש יהי' ושכנתי בתוכם, עד"ז הוא בנוגע להמשכת השכינה עכשיו, שהיא המשכה נעלית יותר גם מההמשכה שע"י עשיית המשכן, שהכח שבכאן"א מישראל להמשיך המשכה זו היא ע"י הצדיקים ראשי אלפי ישראל שבכל דור, אתפשטותא דמשה שבכל דור, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר בעל ההילולא נשיא דורינו.

מאמר ד"ה באתי לגני תשל"א

מעמנו וראו

ש"פ בשלה היזנש"א

יו"ד שבת שחל בערב שבת

ולהוסיף הדגשה מקביעות יום ההילולא בשנה זו, בערב שבת - ע"פ הידוע ש"שית אלפי שנין דהוי עלמא"ם הם כנגד ששת ימי השבוע, ויום השביעי הוא כנגד הי"ום שכולו שבת ומנוחה להיי העולמיים: הגילוי של פנימיות התורה באלף הששי (ערב שבת הגאולה), ובמיוחד - אחרי שנת ה"ת"ק, התחלת הבוקר של יום (אלף) הששי, או חצות יום הששי, ועוד יותר - אחרי שנת ה'תש"נ, חצות יום (אלף) הששי, או שעה שלישית אחר חצות - הוא בבחי' "להם משנה": מקבלים או (לא רק טועמי, אלא גם חלק מהעצם) גילוי פנימיות התורה מייזם שכולו שבת ומנוחה, ובפרט שהגאולה באה תיכף ומיד עוד באלף הששי, כך שעם גילוי פנימיות התורה מוכנים כבר - בבחי' תלמודו בידו - ללמוד פנימיות התורה ביום שכולו שבת ומנוחה.

אע"פ שמצד סדר הזמנים ישנו לכל לראש הענין ד"בא השמש", ורק לאח"ז שייך הענין ד"זרח השמש", אעפ"כ, ביחס אלינו נוגע ושייך יותר הענין ד"זרח השמש", זריחת שמשו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו

בנוגע לב' ניסן - ישנם ב' ענינים (ענין א' ידוע ומפורסם לכל, וענין ב' שמסיבות שונות אין שימת לב לענין זה בנוגע לפועל):

ב' ניסן הוא: (א) יום ההילולא דכ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע, (ב) יום התחלת הנשיאות דבנו יחידו כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

ובלשון הכתוב: "זרח השמש ובא השמש", היינו, כאשר "בא השמש" - הסתלקות כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע, הנה תיכף ומיד נפעל הענין ד"זרח השמש" התחלת הנשיאות דממלא מקומו. בנו יחידו, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

...והנה, אע"פ שמצד סדר הזמנים ישנו לכל לראש הענין ד"בא השמש", ורק לאח"ז שייך הענין ד"זרח השמש", וכמרו"ל אין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא נימא, אעפ"כ, ביחס אלינו נוגע ושייך יותר הענין ד"זרח השמש", זריחת שמשו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

דהנה, ענינו של נשיא הדור שייך לכל בני הנמצאים בדורו, והיינו, שהוא הנשיא דכל בני שבדורו "מנער ועד זקן טף ונשים". ויתירה מזו:

נשיא הדור הוא הנשיא על העולם כולו (כל עניני העולם שבדורו), כי כל העולם כולו נברא "בשביל ישראל שנקראו ראשית", והוא הנשיא דכל בני".

ומזה מובן, שכאשר מדברים אודות דורנו - נוגע ושייך בעיקר זריחת השמש דב' ניסן. היינו, התחלת הנשיאות דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, כי מאחר ש"בית רישא גופא אזיל", מובן, שעניניו של נשיא הדור נוגעים ושייכים ביותר לדור זה בנוגע למעשה בפועל, ש"המעשה הוא העיקר".

...ועפ"ז מובן שכאשר "הימים האלה (ב' ניסן) נזכרים ונעשים" מידי שנה בשנה מודגש בעיקר הענין ד"זרח השמש" (מאחר ששוב לא שייך הענין דשבעה ושלושים כו'). ובפרט ע"פ האמור לעיל שבנוגע לדורנו נוגע ושייך במיוחד הענין ד"זרח השמש" התחלת הנשיאות דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

אבל אעפ"כ, צריכים להתחיל עם הענין ד"בא השמש": (לימוד הוראה בנוגע לפועל מעניניו של בעל ההילולא) - כי כן הוא רצונו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ("זרח השמש"), כמובן ממכתביו ושיחותיו, ואפילו - ממאמריו.

ועפ"ז מובן שכאשר "הימים האלה (ב' ניסן) נזכרים ונעשים" מידי שנה בשנה מודגש בעיקר הענין ד"זרח השמש" (מאחר ששוב לא שייך הענין דשבעה ושלושים כו'). ובפרט ע"פ האמור לעיל שבנוגע לדורנו נוגע ושייך במיוחד הענין ד"זרח השמש" התחלת הנשיאות דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

בקשר עם יום הבהיר יו"ד שבט, ובשייכות ליום ההילולא כ"ב שבט, בו ימלאו 30 שנה להסתלקות-הילולא של הרבנית הצדקנית מרת ח' מושקא נ"ע זי"ע, מובא בזה לקט משיחות כ"ק אדמו"ר אודות השייכות שבין קבלת הנשיאות לעבודתם של הרבניות הצדקניות.

פעולת הנשיאים נפעלת על ידי הרבניות הצדקניות

מהחילוקים שבין האבות לאמהות - שאצל האמהות מודגשת יותר הירידה לברר עניני העולם, משא"כ האבות שמצד עצמם הם למעלה מהעולם, ופעולתם בעולם באופן המתאים נעשית ע"י האמהות דוקא.

...ומזה מובן גם בנוגע לגילוי תורת החסידות (בחדש כסלו) שבזה מודגשת ביותר הירידה לברר העולם, כי מצד התגברות החושך בעולם הוצרך להיות הגילוי דפנימיות התורה, עד לגילוי באופן של הבנה והשגה ("תפרנסון") בתורת חסידות חב"ד, וב-אופן ד"פוצו מעינותיך חוצה" דוקא - שפעולתם של נשיאי החסידות קשורה עם (ונפעלת על ידי) הרבניות הצדקניות, ע"ד ודוגמת פעולת האבות ע"י האמהות⁸⁹.

89: להעיר, שמעלת האמהות לגבי האבות היא מעין ודוגמת העילוי דלעתיד לבוא, "נקבה תסובב גבר", "אשת חיל עטרת בעלה", ומפני שהאבות הטעימן מעין עולם הבא, ה' אצלם גם בחי' זו שהיו מקבלים מהאמהות. ומזה מובן גם בנוגע לנשיאי החסידות - שעל ידם נעשית ההכנה לגילוי פנימיות התורה לעתיד לבוא.

משיחת ראש חודש כסלו וש"פ תולדות תשמ"ט

מעמנו וראו

ש"פ בשלח התנשא

לא צריך ניסים מהעיתונים, שגוי ירה "טיל" מלמעלה...

ובמיוחד - כמודגש ע"י רבותינו נשיאינו, ובפרט כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבמיוחד בזמנים אלו יכול יהודי לראות אצלו בחייו השגחה פרטית; ע"י התבוננות קלה במה שקרה לו במשך המעט-לעת הוא יכול לראות השגחה פרטית. ונסים גלויים (מן השמים). הוא רק צריך "לפקוח את העינים" - הוא יראה זאת!

ובאם הדברים אמורים אודות יהודים בכל העולם כולו, שהקב"ה עושה להם נסים תמיד - עאכ"כ ליהודים בארץ הקודש, "ארץ אשר גו' עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה".

- לא צריך - ושלא יצטרכו - להגיע לנסים שקוראים בעיתונים, שגוי ירה "טיל" למעלה, וגוי מחסידי אוה"ע ירט אותו, וכיו"ב - כיון שאצל יהודים, ובפרט בארץ הקודש, יש ריבוי נסים בכל יום ויום (כנ"ל), נסים בעינינו טובים, בטוב הנראה והנגלה.

ביום ההילולא הרביעי של הרבנית, בשנת תשנ"ב, התבטא הרבי כי התקופה שלאחר הסתלקותה, הינו "שלב" שלישי בנשיאות...

ג' שלבים בדורו של נשיא דורנו

בדורו של נשיא דורנו גופא ישנם כמה שלבים ותקופות, ובכללות - ג' שלבים: (א) יום עשירי לחודש אחד עשר (יו"ד שבט ת"ש יו"ד) - סיום התקופה של עבודת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמא דין. (ב) היום למחרתו יום אחד עשר לחודש אחד עשר (היום הראשון בשלימותו לאחר הסתלקות), ובמיוחד בשנת עשתי עשר (תשי"א) - כשהתחיל ההמשך והחידוש של תקופה חדשה ו"נתלו המאורות" של דור השביעי מאדה"ז (או דור התשיעי מהבעש"ט). (ג) התקופה לאחר הסתלקות בתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר ביום כ"ב לחודש אחד עשר (כ"ב שבט תשמ"ח).

משיחת ש"פ יתרו וליל יום ב', כ"ב שבט תשנ"ב

>>> המשך מעמוד 2 | יומן תנש"א

כשברך כ"ק אד"ש נוסעים אחרי מנחה, פנה להרה"ח ר' טוביה פלס שי' וברכו "בשורות טובות".

כשיצא כ"ק אד"ש מתפילת מעריב סימן להרים דף (דעניני קדושה) מהרצפה.

היום יצא לאור ספר המאמרים מלוקט ח"ד - מאמרי כ"ק אד"ש שי"ל מוגהים במשך שנת ה'תש"נ.

יום שני, י"ג שבט

כ"ק אד"ש נסע היום לאוהל בשעה 1:50, וחזר בשעה 6:13.

לפני הנסיעה נתן כ"ק אד"ש לעומדים סביב המכונית מטבעות לצדקה.

שלום" עודד כ"ק אד"ש ביד שמאלו, ואח"כ בשתי ידי. בסיום התפילה הוכרו שתפילת ערבית תקיים בשעה 5:50.

בשל הקהל הגדול התקיימה תפילת ערבית ב'אל' למטה. כ"ק אד"ש ירד לתפילה בשעה 6:15.

לקידוש לבנה יצא כ"ק אד"ש כשהוא לבוש במעיל. אמר "שלום עליכם" להרה"ח ר' מאיר הארליג שי', ר' יהודה לייב ביסטרצקי שי' ור' יהודה מיכאל צירקינד שי'. כשסיים נינעע את הציציות ג"פ, ובכניסתו לחדרו בירך "א' גוטן חודש".

יום ראשון, י"ב שבט

חלוקת הדולרים לצדקה החלה בשעה 12:15, הסתיימה בשעה 4:30.

בית היינו

לקבלת הגיליון מידי שבוע בדוא"ל שלח SMS עם הכתובת שלך למספר:

+1-702-970-770-6
BeitChayeinu@gmail.com

להקדשות: +972-3-3724390 (שלוחה 1)

ב"ה